

РЕШЕНИЕ

№ 646

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9400** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РД-09-268/23.08.2013г. на кмета на район „П.“, Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.41, ал.2 от Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси (НУРПТК) на Столичния общински съвет (СОС) е обявено класирането на кандидатите за обект №3 в[жк], [улица]до бл.5 – част от тротоар, терен с площ от 6.48 кв.м. за разполагане на утвърден от главния архитект на СО типов павилион на фирма [фирма] за „Разпространение на печатни произведения, пакетирани захарни изделия, безалкохолни напитки и цигари“, класираният на първо място кандидат - [фирма], е определен за наемател на обект №3 и са посочени кандидатите, които не са допуснати до втория етап от конкурса.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Поддържа, че мотивите за отстраняването му от конкурса са абсурдни и противоречат на закона и на нормалната житейска логика. Твърди, че нито един закон не поставя изискване към търговците – юридически лица, да имат открита банкова сметка. Твърди, че макар изискването за представяне на документ за банкова сметка да е залегнало в условията за провеждане на конкурса, такова изискване не е регламентирано от нито един закон, а дори и в решението на СОС или в Заповедта на кмета на СО, поради което и същото е поставено в нарушение на чл.32, ал.1, т.4

НУРПТК. Счита също, че изискването кандидатите за участие в конкурса – юридически лица, да са търговци по смисъла на Търговския закон, е дискриминационно и незаконосъобразно. Излага и доводи, че макар да е обявена като „конкурс” на практика процесната процедура има характеристиките на „търг”, тъй като единственият критерий за оценка на офертите е размерът на предложената наемна цена. Моли съда да отмени Заповед №РД-09-268/23.08.2013г. и да осъди ответника да му възстанови направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

Ответникът - КМЕТ на район „П.”, ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител излага мотивирано становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], ЕИК[ЕИК], редовно уведомена за образуването съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение №128/14.03.2013г., на основание чл.14, ал.7 и ал.8 от Закона за общинската собственост (ЗОБС) и чл.30, ал.1 и ал.4 НУРПТК, СОС е възложил на кмета на СО да упълномощи кмета на район „П.” да организира и проведе конкурс и сключи договори за отдаване под наем на имоти публична общинска собственост – терени за разполагане на преместваеми съоръжения по утвърден от главния архитект типов павилион на фирма [фирма] и съгласно одобрената от последния схема за поставяне, за извършване на търговска дейност на територията на район „П.” за срок от пет години, за 11 изрично и изчерпателно посочени обекти, при начална конкурсна наемна цена от 7.94 лева/ кв.м., без данък добавена стойност (ДДС).

В изпълнение на това решение със Заповед №РД-09-08-18/03.04.2013г. кметът на СО е наредил да се проведе публично оповестен конкурс за отдаване под наем на изчерпателно посочените имоти – публична общинска собственост, за срок от 5 години и е възложил на кмета на район „П.” да утвърди конкурсната документация, да проведе конкурса и сключи договори за наем със спечелилите участници.

Със Заповед №233/12.07.2013г. кметът на район „П.” е определил датата на провеждане на конкурса - 15.08.2013г., възложил е изготвянето на конкурсната документация и е посочил работна група, която да приема и регистрира офертите на кандидатите. На 16.07.2013г. кметът на район „П.” е одобрил Условия за провеждане на конкурс за отдаване под наем на части от имоти (терени) - публична общинска собственост, за поставяне на преместваеми търговски обекти на територията на район „П.” и е утвърдил тръжните документи. Не е спорно по делото и това обстоятелство се установява с приетите писмени доказателства (фактура №13217/15.07.2013г., копие от стр. 4 на вестник „Новинар”, Протокол от 16.07.2013г. и извадка от интернет страницата на СО), че конкурсът е бил оповестен на 16.07.2013г. чрез виртуалния пресцентър на Столична община, чрез поставяне на обявление на Таблото за съобщения в сградата на районната администрация и чрез публикуване на съобщение в един централен всекидневник. Определен е краен срок за подаване на офертите - 14.08.2013г.

Със Заповед №РД-09-251/15.08.2013г. кметът на район „П.”, на основание чл.35, ал.2

НУРПТК, е назначил петчленна конкурсна комисия която да разгледа, оцени и класира подадените оферти.

От приетия и неоспорен по делото Списък на присъстващите участници се установява, че жалбоподателят не е бил представляван при провеждане на конкурса в първата му част – по допустимост на кандидатите.

Резултатите от работата на комисията по провеждане на конкурса са обективирани в Протокол от 15.08.2013г., утвърден от кмета на район „П.“ на 23.08.2013г., въз основа на който е издадена и оспорваната в настоящото производство Заповед №РД-09-268/23.08.2013г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който непосредствено засяга законни интереси на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.41, ал.4 НУРПТК.

По делото не са ангажирани доказателства за това към кой момент Заповедта е била редовно съобщена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-09-268/23.08.2013г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.41, ал.2 НУРПТК и Заповед №РД-09-08-18/03.04.2013г. на кмета на СО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и водещи до неговата отмяна.

Редът и условията за провеждане на конкурси за сключване на сделки по управление и разпореждане с имущество, собственост на Столична община, включително отдаване под наем на части от имоти - публична общинска собственост, са изчерпателно уредени в Глава трета от Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси на СОС, приета с Решение №138 по Протокол №73/09.03.2006г. (приложима редакция Решение №210 по Протокол №87/14.04.2011г.).

Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос.

В настоящия случай конкурсът е открит след Решение на СОС и Заповед на кмета на СО със съдържанието, определено в чл.31, ал.1 НУРПТК. В съответствие с делегираните му правомощия по чл.31, ал.3 НУРПТК кметът на район „П.“ е утвърдил конкурсната документация, която покрива минималното задължително съдържание, установено в чл.32, ал.1 НУРПТК. Конкурсът е бил публично оповестен по реда и при условията на чл.34, ал.1 и ал.2 НУРПТК и в предвидения 30 дневен срок преди

провеждането му, което е дало възможност на жалбоподателя своевременно да се запознае с условията за кандидатстване. В съответствие с разпоредбата на чл.35, ал.2 НУРПТК комисията е назначена със Заповед на кмета на района в деня на провеждане на конкурса, като броят на членовете и техният състав отговарят на изискванията на ал.2 и ал.3. Не е спорно между страните, че конкурсът е бил проведен в деня, часа и мястото, посочени в конкурсната документация, а комисията е заседавала и е взела решенията при необходимия кворум и мнозинство. Последният факт се установява и от приетия по делото Протокол от 15.08.2013г.

Съдът, в решаващия си състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно приложимата норма на чл.40, ал.1 и ал.2 НУРПТК комисията започва разглеждането на офертите по реда на постъпването им и не допуска до участие кандидат, чиято оферта не отговаря на изискванията на конкурсната документация.

В процесния случай не е спорно между страните, че жалбоподателят не е представил заверени копия от документи, доказващи наличие на банкова сметка и банков код на дружеството, изрично посочени в т.3.4., Раздел II „Условия за участие” от утвърдената конкурсна документация. Напротив, представил е нарочна декларация, че търговецът не притежава банкова сметка и банков код.

Съгласно т.П.3 от конкурсната документация „В големия плик задължително се поставят и запечатват следните документи:”, т.3.4. „Б. сметка и банков код на фирмата, копие от документ, доказващ банковия код и банковата сметка на участника, заверено с подпис и печат.”

Следователно жалбоподателят не е представил един от изрично и изчерпателно посочените в условията за провеждане на конкурса документи, поради което и на основание чл.40, ал.2 НУРПТК комисията законосъобразно е приела, че офертата му не отговаря на изискванията на конкурсната документация и не го е допуснала до участие по същество и класиране на кандидатите.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че изискването за представяне на доказателства за банкова сметка и банков код на дружеството е незаконосъобразно, тъй като не е регламентирано от нито един закон, а освен това не е било поставено и в решението на СОС или в Заповедта на кмета на СО. В чл.32, ал.1 НУРПТК е посочено минимално необходимото съдържание на което трябва да отговаря конкурсната документация, но не ограничава органа, който е компетентен да я утвърди, да определи конкретните условия на които следва да отговарят кандидатите и да посочи изчерпателно документите които следва да представят за установяване на едно или друго обстоятелство. Актът с който е одобрена конкурсната документация има характеристиките на общ административен акт и съответно подлежи на оспорване по реда и при условията на чл.179 – чл.184 АПК. В случай, че жалбоподателят е считал, че изискванията към кандидатите в процесния конкурс са в противоречие със закона или поставят дискриминационни условия, е следвало да оспори именно Условията за провеждане на конкурса, одобрени от кмета на район „П.” на 16.07.2013г. След като не е сторил това и на практика се е съгласил с условията за кандидатстване, жалбоподателят е бил длъжен от формална страна да представи всички изискуеми документи, изчерпателно посочени в т.П.3. Какви са били причините ответникът да постави едно или друго изискване към участниците е ирелевантно за настоящия спор, доколкото последните не противоречат на императивни законови забрани или нарушават никакви обществени норми и конкретните правила на конкурса не са били

оспорени.

По изложените доводи, съдът приема, че Заповед №РД-09-268/23.08.2013г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РД-09-268/23.08.2013г. на кмета на район „П.”, Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 1836 С., район П.,[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община, район „П.”, представлявана от кмета, с адрес: 1517 С., [улица], [жилищен адрес] сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №9400/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова